

НАСТАНОВА

**УГОДИ ЩОДО ВИЗНАННЯ
ТА ПРИЙНЯТТЯ РЕЗУЛЬТАТІВ
ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ
(ISO/IEC Guide 68:2002, IDT)**

ДСТУ-Н ISO/IEC Guide 68:2008

Видання офіційне

Київ
ДЕРЖСПОЖИВСТАНДАРТ УКРАЇНИ
2009

БЗ № 7-2008/260

ПЕРЕДМОВА

1 ВНЕСЕНО: Державне підприємство «Український науково-дослідний і навчальний центр проблем стандартизації, сертифікації та якості» (ДП «УкрНДНЦ»)

ПЕРЕКЛАД І НАУКОВО-ТЕХНІЧНЕ РЕДАГУВАННЯ: С. Гавриленко (науковий керівник); О. Ковтун;
А. Соларьов; О. Цициліано, канд. фіз.-мат. наук

2 НАДАНО ЧИННОСТІ: наказ Держспоживстандарту України від 29 липня 2008 р. № 250 з 2008–10–01

3 Настанова відповідає ISO/IEC GUIDE 68:2002 Arrangements for the recognition and acceptance of conformity assessment results (Угоди щодо визнання і прийняття результатів оцінювання відповідності)

Ступінь відповідності — ідентичний (IDT)

Переклад з англійської (en)

4 УВЕДЕНО ВПЕРШЕ

Право власності на цей документ належить державі.

Відтворювати, тиражувати і розповсюджувати його повністю чи частково на будь-яких носіях інформації без офіційного дозволу заборонено.

Стосовно врегулювання прав власності треба звертатися до Держспоживстандарту України

Держспоживстандарт України, 2009

ЗМІСТ

	С.
Національний вступ	IV
Вступ	IV
1 Сфера застосування	1
2 Нормативні посилання	1
3 Терміни та визначення понять	1
4 Елементи угоди	2
4.1 Загальні положення	2
4.2 Заголовок	2
4.3 Вступ	2
4.4 Сторони, що підписують угоду	2
4.5 Сфера застосування	2
4.6 Умови правочинності	2
4.7 Індивідуальні зобов'язання сторін, що підписали угоду	2
4.8 Спільні зобов'язання сторін, що підписали угоду	3
4.9 Відносини з іншими суб'єктами угоди	3
4.10 Термін дії угоди	3
4.11 Точки дотику	3
4.12 Офіційні підписи	3
4.13 Умови щодо внесення поправки	3
5 Встановлення суб'єктів угоди	3
5.1 Демонстрація відповідності вимогам, визнаним на міжнародному рівні	3
5.2 Методи демонстрації відповідності	4
5.3 Принципи та вимоги, визнані на міжнародному рівні	4
Додаток А Приклади чинних (робочих) угод	5
Бібліографія	6

НАЦІОНАЛЬНИЙ ВСТУП

Ця настанова є тотожний переклад Настанови ISO/IEC Guide 68:2002 Arrangements for the recognition and acceptance of conformity assessment results (Угоди щодо визнання і прийняття результатів оцінювання відповідності).

Технічний комітет, відповідальний за цю настанову, — ТК 89 «Оцінка відповідності».

Настанова містить вимоги, які відповідають чинному законодавству України.

Цю настанову розроблено вперше.

До настанови внесено такі редакційні зміни:

— назву настанови викладено згідно з вимогами ДСТУ 1.5:2003;

— структурні елементи настанови: «Титульний аркуш», «Передмову», «Зміст», «Національний вступ», першу сторінку, «Нормативні посилання», «Терміни та визначення понять» та «Бібліографічні дані» — оформлено згідно з вимогами національної стандартизації;

— у розділах «Нормативні посилання» і «Бібліографія» подано національні пояснення, які виділено в тексті рамкою.

Усі міжнародні стандарти, на які є посилання, прийнято в Україні як національні. Про це зазначено в національному поясненні.

Копії документів, на які є посилання у цій настанові, можна отримати в Головному фонді нормативних документів.

ВСТУП

Головна мета оцінювання відповідності — забезпечити довіру споживачів стосовно того, що задані вимоги до продукції, послуг і систем виконано. Така довіра, у свою чергу, безпосередньо сприяє визнанню ринком (відповідність на якому може регулюватися) тієї продукції, послуг і систем.

Одна з причин того, що товари та послуги міжнародної торгівлі підлягають повторному оцінюванню відповідності, — недовіра стосовно оцінювання відповідності з боку споживачів однієї країни щодо компетентності органів оцінювання відповідності в інших країнах. Довіра до роботи органів з оцінювання відповідності й органів акредитації має велике значення для окремих споживачів, державних закупівель, регулювальних органів та інших споживачів у цілому.

Довіри споживача може бути досягнуто через співпрацю органів з оцінювання відповідності та/або органів з акредитації, що приводить до взаємного визнання і просування через кордони роботи кожного учасника.

Ця настанова описує елементи і процедури, які використовують на цей момент та які застосовувалися на практиці для встановлення та підтримки такої співпраці.

Треба звернути увагу на те, що деякі елементи цього документа можуть бути об'єктом патентних прав. ISO та IEC не несуть відповідальності за визначення будь-якого чи всіх таких патентних прав.

ISO/IEC Guide 68 підготовлено Комітетом ISO з оцінювання відповідності (CASCO).

НАСТАНОВА

УГОДИ ЩОДО ВИЗНАННЯ ТА ПРИЙНЯТТЯ РЕЗУЛЬТАТІВ
ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ

СОГЛАШЕНИЯ ПО ПРИЗНАНИЮ И ПРИНЯТИЮ РЕЗУЛЬТАТОВ
ОЦЕНКИ СООТВЕТСТВИЯ

ARRANGEMENTS FOR THE RECOGNITION AND ACCEPTANCE
OF CONFORMITY ASSESSMENT RESULTS

Чинна від 2008-10-01

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Ця настанова встановлює загальні вимоги до процесу розроблення, підписання та запровадження угод щодо визнання і прийняття результатів оцінювання відповідності та інші дії, що стосуються цього. Ця настанова не стосується міжурядових угод щодо операцій у законодавчо регульованій сфері. Цю настанову можна застосовувати в законодавчо нерегульованій сфері ринку, яка простягається через кордони від однієї країни до іншої. Корисно акцентувати увагу на угодах, на які є посилання в цій настанові. Рекомендації, описані тут, загальні за характером і безпосередньо не адресують до будь-яких спеціальних вимог, які може бути встановлено урядовими угодами.

Деякі країни можуть бути зацікавленими в тому, щоб мати необхідні людські та інституційні ресурси, які стосуються оцінювання відповідності, що дало б їм можливість брати участь у таких угодах. Правила щодо надбання та розвитку необхідних для цього ресурсів не належать до сфери цієї настанови.

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

Наведений нижче нормативний документ містить положення, які в разі наявності посилань на них у тексті стають чинними і для цієї настанови. У разі посилань зі сталою ідентифікацією всі подальші публікації не застосовують. Для недатованих посилань застосовують останнє видання нормативного документа, з урахуванням усіх поправок.

ISO/IEC Guide 2:1996 Standardization and related activities — General vocabulary.

НАЦІОНАЛЬНЕ ПОЯСНЕННЯ

ISO/IEC Guide 2:1996 Стандартизація і споріднені види діяльності. Загальний словник¹⁾

¹⁾ Стандарт ISO/IEC Guide 2:1996 прийнято в Україні як ДСТУ 1.1-2001 Державна система стандартизації. Стандартизація та суміжні види діяльності. Терміни та визначення основних понять.

3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

У цьому документі застосовують терміни та визначення понять, наведені в ISO/IEC Guide 2.

Примітка. Пункти з 12 по 17 ISO/IEC Guide 2:1996 (стосовно оцінювання відповідності) перебувають на стадії перегляду як і ISO/IEC 17000.

3.1 угода про визнання (*recognition arrangement*)

Угода, на підставі якої органи-учасники підтверджують іншим, що результати оцінювання відповідності іншими органами-учасниками отримано методом компетентного виконання та за допомогою еквівалентних процедур

3.2 угода про прийняття (*acceptance arrangement*)

Угода, на підставі якої органи-учасники використовують результати оцінювання відповідності інших органів-учасників, якщо підтверджено, що вони отримані методом компетентного виконання, за допомогою еквівалентних процедур

3.3 суб'єкти угоди (*agreement group*)

Органи, що підписали угоду, яка ґрунтується на домовленості

3.4 рівноправне оцінювання (*peer assessment*)

Оцінювання органу на відповідність встановленим вимогам, яке проводять представники інших органів, що належать або є кандидатами на належність до суб'єктів угоди.

Примітка. В цій настанові термін «угода» стосується документа, що його підписують учасники – суб'єкти угоди.

4 ЕЛЕМЕНТИ УГОДИ

4.1 Загальні положення

Докладний перелік елементів, які містяться в угодах щодо результатів оцінювання відповідності, надано в пунктах 4.2—4.12. Загалом, в угоді розглядають більшість елементів.

4.2 Заголовок

Термін «угода про взаємне визнання» іноді використовують, якщо угода має юридично обов'язковий характер, як наприклад угода про взаємне визнання в регулятивній сфері серед урядових установ різних країн. Отже, для того щоб відрізнити добровільні заяви від урядових угод, «угода щодо визнання» або «угода про багатостороннє визнання» використовується в добровільних заявах, як, наприклад, системи акредитації та сертифікації/реєстрації.

4.3 Вступ

Загалом, передбачено наявність вступу чи преамбули, що стисло описує причину (основу) для укладання угоди, історію, яка передує її укладанню і подробиці потреб, які має намір розглядати (наприклад, допомога в торгівлі або скорочення багаторазового оцінювання).

4.4 Сторони, що підписують угоду

Організації або представники організацій, що формують зазначені вище суб'єкти угоди, включаючи, за потреби, деталі їхнього законного статусу і географічний чи інші правочинні умови.

4.5 Сфера застосування

Цей підпункт, як правило, однозначно визначає категорію продукції та/або галузь і діяльність з оцінювання відповідності в межах контексту угоди.

4.6 Умови правочинності

Як правило, угоди визначають умови правочинності щодо приєднання до суб'єктів угоди. Ці умови загалом описано (див. бібліографію) і містять таке:

- a) відповідність встановленим вимогам релевантних документів, що стосуються прийнятності органів;
- b) процедури, які дають в результаті компетентно виконане оцінювання в межах контексту угоди;
- c) наявність ресурсів для підтримання зобов'язань і здатності продовжувати виконувати зобов'язання суб'єктів угоди.

4.7 Індивідуальні зобов'язання сторін, що підписали угоду

Важлива частина угоди — заява про те, що сторони, які підписали документ, згодні зробити, або інші вимоги, які вони зобов'язуються виконувати. Типовими елементами зобов'язань, які містять наявні угоди, є такі:

- a) визнання рівнозначності проведення дій у межах контексту угоди його сторонами, що підписали документ;
- b) прийняття результатів інших сторін, які підписали угоду, як таких, що відповідають контекстові цієї угоди;

- с) просування громадської поінформованості щодо рівнозначності виконаної роботи та, де це доцільно, результатів, отриманих сторонами, які підписали документ;
- д) забезпечення конфіденційності інформації, визначеної стосовно сторін, що підписали угоду;
- е) прийняття юридичної і зобов'язальної відповідальності, так само як і відповідальності за сповіщення інших сторін, які підписали угоду, щодо істотних змін у статусі.

Примітка. Угоди змінюються відповідно до того, в якій мірі вони зобов'язують прийняття результатів сторонами, що підписали угоду. Деякі угоди не містять вимог щодо прийняття будь-яких результатів, тоді як інші вимагають, щоб одна сторона, що підписала угоду, використовувала в повному обсязі результати, отримані іншими сторонами. Таким чином, сторона, яка підписала угоду, в процесі ухвалення рішення уникає додаткової роботи.

4.8 Спільні зобов'язання сторін, що підписали угоду

Інша важлива частина угоди — заява про те, що сторони, які підписали угоду, згодні виконати спільно. Положення стосовно спільної відповідальності, які фігурують в угоді, конкретизують умови для такого:

- а) оцінення та розгляду скарг, що стосуються дії угоди;
- б) підтримання та діяльності постійної системи спостереження та/або періодичного перегляду;
- с) обробки і розгляду суперечок, що виникають між суб'єктами в межах контексту угоди;
- д) використання, за домовленістю, спільного логотипу та/або документів сторонами, що підписали угоду.

Примітка. Перш ніж ухвалити використання спільного логотипу, сторони, що підписали угоду, мають спочатку обмежити сферу дії угоди, поки не здобудуть довіри один до одного.

4.9 Відносини з іншими суб'єктами угоди

Деякі міжнародні угоди передбачають відносини з іншими суб'єктами угод. Типові взаємовідносини — це взаємини з регіональними суб'єктами подібної сфери діяльності. Щоб мати результат від таких взаємовідносин, в угоді повинні бути умови для вступу та постійного членства регіональних груп, та вона має забезпечувати прихильність регіональних груп, що підписали угоду, до умов, описаних в 4.7.

4.10 Термін дії угоди

Має бути зазначено дату набуття чинності угоди, термін її дії та умови, за яких участь однієї чи більше сторін, що підписали угоду, може бути припинено або скасовано, або термін дії угоди має закінчитися.

4.11 Точки дотику

Більшість угод містить ідентифікацію контактної особи, що підписує угоду, яка відповідальна за оновлення та обмін інформацією, публікацію подробиць угоди на їх відповідних територіях і розпізнавання, коли сторона, що підписала угоду, не в змозі виконувати свої зобов'язання за угодою.

4.12 Офіційні підписи

Текст угоди, як правило, містить підписи та посади відповідальних осіб, що представляють кожний орган, який є стороною, що підписала угоду. Кожен підпис також датують.

4.13 Умови щодо внесення поправки

Текст угоди, як правило, містить умови, за яких (і процедури, за якими) умови угоди може бути змінено або внесено поправки.

Примітка. Додаток А містить список деяких організацій, які склали угоди, й уніфікований покажчик ресурсів (URL) їхніх веб-сайтів, що містять тексти угод. До них можна звернутися, щоб дізнатися, як задокументовані тут елементи фактично подано в угодах.

5 ВСТАНОВЛЕННЯ СУБ'ЄКТІВ УГОДИ

5.1 Демонстрація відповідності вимогам, визнаним на міжнародному рівні

5.1.1 Для того щоб встановити суб'єктів угоди, сторонам, що підписують угоду, потрібна повна впевненість у тому, що всі потенційно правочинні органи компетентні і здійснюють свою діяльність так само. Процес створення і підтримання довіри до органів, що їх залучають, використовує метод демонстрації відповідності вимогам, визнаним на міжнародному рівні.

5.1.2 Деякі методи демонстрації відповідності вимогам, встановленим у відповідних документах, дуже поширені. Їх вибір часто встановлюють через перемовини відповідно до дій з оцінювання відповідності в межах контексту угоди. Методи описано в 5.2.1 і 5.2.2 та вони можуть бути застосованими в разі залучення двох чи більше органів.

5.2 Методи демонстрації відповідності

5.2.1 Прямий метод

Прямий метод обирають, якщо довіру серед потенційних сторін, що підписують угоду, досягнуто прямими контактами. Технічною підставою є рівноправне оцінювання, за якого кожному з потенційних сторін, що підписує угоду, оцінюють інші або від імені інших. З практичних причин, залучені органи часто визначають команду з оцінювання, яка оцінює відповідність від імені інших.

Примітка. Рівноправне оцінювання — предмет розгляду ISO/IEC 17040 «Загальні вимоги до рівноправного оцінювання органів оцінювання відповідності» (на стадії розроблення); за докладнішою інформацією звертайтеся до нього у разі набуття чинності.

НАЦІОНАЛЬНЕ ПОЯСНЕННЯ

ISO/IEC 17040:2005 Оцінювання відповідності. Загальні вимоги до рівноправного оцінювання органів оцінювання відповідності та органів акредитації ¹⁾

¹⁾ Стандарт ISO/IEC 17040:2005 прийнято в Україні як ДСТУ ISO/IEC 17040:2007 Оцінювання відповідності. Загальні вимоги до рівноправного оцінювання органів оцінювання відповідності та органів акредитації.

Крім оцінювання відповідності, партнери оперативно співпрацюють проводячи зустрічі, засвідчення чи обговорення типових заяв або беручи участь у колективному навчанні. Там, де це доцільно, методу перевірки кваліфікації, наприклад, можна довіряти як засобу демонстрації еквівалентності виконаної роботи. Така співпраця встановлює постійну довіру серед партнерів.

5.2.2 Непрямий метод

За непрямого методу довіра серед учасників ґрунтується на визнанні результатів оцінювання, які надають зовнішні системи оцінювання. Зокрема, акредитація учасників органами акредитації, що використовують еквівалентні процедури та методи. До їх складу можуть належати органи акредитації, які є членами групи угоди. Тому угоди між органами акредитації, завдяки яким вони визнають роботу один одного, забезпечують підтримку угод між органами з оцінювання відповідності.

Як альтернативний варіант, учасники можуть оцінювати один чи більше органів (наприклад, органи з сертифікації), які часто визначені угодою. Ці органи відбирають за їхньою компетентністю, але вони не є частиною тих, які проводять дії з оцінювання відповідності та є у сфері дії угоди.

Таким чином, цей метод безпосередньо не залучає органи з оцінювання відповідності, що взаємодіють один з одним у процесі набуття (досягнення) довіри.

5.2.3 Інші методи

Прямі і непрямі методи, описані вище, не обов'язково взаємовиключні і їх можна комбінувати під час використання для інших потреб, таких як, наприклад, пряме оцінювання органами сертифікації продукції сторони, що підписала угоду, і непряме оцінювання випробувальних лабораторій, результати робіт яких вони використовують. Інший приклад — міжнародна угода, у якій право стати стороною, що підписує угоду, може бути доведено прямо (наприклад, оцінювання органу) або непрямо (наприклад, на підставі схвалення учасників з регіональної групи).

Незалежно від методу органи, що беруть участь у таких оцінюваннях, повинні мати подібну компетентність і діяти еквівалентним способом. За будь-яких обставин, потрібно застосовувати принцип оперативної співпраці між ними.

5.3 Принципи та вимоги, визнані на міжнародному рівні

Деякі ключові заходи для полегшення процесу досягнення довіри до результатів оцінювання відповідності можуть містити гармонізацію:

- процедур забезпечення прозорості і доступності документа;
- вимог щодо методів випробовування і контролювання, які використовують;

- елементів тестування, контролювання чи оцінювання, які разом становлять процедуру схвалення;
- методів оцінювання засобів виміральної техніки і калібрування випробовувального устаткування;
- методів контролювання умов навколишнього середовища під час випробовування;
- форм протоколів за результатами випробовувань, обстеження або звіту про оцінювання;
- процедур оцінювання звіту для прийняття рішення щодо схвалення або відхилення;
- засобів повідомлення позитивного або негативного результату процедури схвалення залучених сторін (наприклад, сертифікати, знаки підтвердження);
- оцінювання і процедур прийняття рішення;
- процедур подання заявок з наступним випробовуванням, контролюванням і залученням органів сертифікації/реєстрації;
- методів оцінювання компетентності персоналу, і
- процедур акредитації.

Вимоги, які визнають на міжнародному рівні, щодо оцінювання відповідності та органи акредитації задокументовано в Настановах ISO/IEC та міжнародних стандартах. Релевантні документи наведено в бібліографії.

ДОДАТОКА (довідковий)

ПРИКЛАДИ ЧИННИХ (РОБОЧИХ) УГОД

A.1 Загальні вимоги

Двосторонні, регіональні і міжнародні угоди було введено в дію і вони об'єднали суб'єктів угод органів акредитацій та суб'єктів угод органів оцінювання відповідності. Нижче наведено приклади регіональних і міжнародних угод та угод серед органів акредитації і серед органів сертифікації/реєстрації. Всі приклади, пов'язані з угодами, що складаються з елементів, описаних у розділі 4, і їхні дії забезпечують механізми для підтримки угоди відповідно до тих, що використовують для встановлення їх (див. розділ 5).

A.2 Угоди, що залучають органи акредитації

A.2.1 Міжнародні угоди

Одним із прикладів є Багатостороння угода міжнародного форуму з акредитації щодо визнання (IAF MLA). IAF MLA — угода про визнання. Ця угода заснована на еквівалентності програм акредитації, якими керують члени органу акредитації і перевіряють їх рівноправним оцінюванням членами органу акредитації IAF.

Беручи участь, органи акредитації (наприклад, тих, що акредитують органи сертифікації/реєстрації системи управління якістю) визнають компетентність один одного. Процес рівноправного оцінювання, яким керують сторони, що підписали угоду, забезпечує механізм створення довіри для цієї багатосторонньої угоди.

Рівноправне оцінювання сторін, що підписали угоду, відбувається приблизно чотири роки для гарантування того, що органи, які підписали угоду, продовжують відповідати встановленим вимогам.

A.2.2 Регіональні угоди

Одним з прикладів є Угода про взаємне визнання Азійсько-тихоокеанської організації зі співробітництва в галузі акредитації лабораторій (APLAC MRA). APLAC MRA — регіональна угода про визнання. Це типова регіональна угода між органами акредитації лабораторій як засіб, яким органи акредитації визнають технічну еквівалентність звітів/сертифікатів, виданих іншими акредитованими лабораторіями, і сприяють визнанню їх серед споживачів.

Рівноправне оцінювання сторін, що підписали угоду, відбувається приблизно чотири роки для гарантування того, що органи, які підписали угоду, продовжують відповідати встановленим вимогам.

A.2.3 Веб-сторінки

За інформацією щодо прикладів звертатися на веб-сторінки, вказані нижче:

Міжнародний форум з акредитації (IAF)	http://www.iaf.nu
Міжнародна організація зі співпраці в галузі акредитації лабораторій (ILAC)	http://www.ilac.org
Європейська співпраця з акредитації (EA)	http://www.european-accrreditation.org
Тихоокеанська співпраця з акредитації (PAC)	http://www.apac-pac.org
Азійсько-тихоокеанська організація зі співробітництва в галузі акредитації лабораторій	http://www.aplac.org

A.3 Угоди, що залучають органи з сертифікації

A.3.1 Прийняття результатів випробовувань

Одним із прикладів є схема органу з сертифікації (ОС) Міжнародної Електротехнічної Комісії (МЕК). Схема ОС — це угода про прийняття, якщо сторони, що підписали угоду, приймають звіт про результати випробовувань від інших сторін, що підписали угоду, за передбачених умов. Довіра створюється рівноправним оцінюванням результатів тестування потенційних можливостей. Правові обмеження набувають сили, коли сторони, що підписали угоду, мають правові зобов'язання щодо того, як вони діятимуть як орган із сертифікації. Також існують обмеження щодо зацікавленої сторони. Схема ОС — це багатостороннє наближення подібних двосторонніх угод між органами з сертифікації продукції.

A.3.2 Визнання результатів сертифікації

Одним із прикладів є Міжнародна Сертифікаційна Мережа (IQNet). IQNet — це мережа органів із сертифікації, що застосовує багатосторонню угоду про визнання у сфері сертифікації/реєстрації систем управління. Первинне оцінювання та періодичне повторне оцінювання, що провадять її члени згідно з настановами ISO/IEC, міжнародними стандартами та правилами рівноправного оцінювання, забезпечують еквівалентність компетенції та довіру. Партнери IQNet визнають сертифікати один одного. Члени використовують знак IQNet та реєстраційні документи IQNet.

Іншим прикладом є схема IEC – IECEx. Схема IECEx — це угода про прийняття. Ця схема забезпечує виробників електричного обладнання для вибухонебезпечного середовища засобами для отримання сертифікатів відповідності, які всі країни-учасники прийматимуть як рівнозначні національній сертифікації. Сертифікат відповідності може бути видано будь-яким органом з сертифікації, що прийнято до схеми. Сертифікат підтверджуватиме, що система якості виробника діє згідно з вимогами цієї схеми та ISO 9001. Маючи сертифікати відповідності, виробники можуть наносити знак IECEx на обладнання, яке вони перевірили, як таке, що відповідає сертифікованому проекту. Мета схеми — всесвітнє поширення однакового стандарту, однакового сертифіката та однакового знака.

A.3.3 Веб-сторінки

За інформацією щодо прикладів звертатися на веб-сторінки, вказані нижче:

IECEE – схема ОС	http://www.cbscheme.org
Схема IECEx	http://www.iecex.com
Міжнародна Сертифікаційна Мережа(IQNet)	http://www.iqnet-certification.com

БІБЛІОГРАФІЯ

- 1 ISO 9001:2000 Quality management systems — Requirements
- 2 ISO/IEC 17000 Conformity assessment — General vocabulary and functional description
- 3 ISO/IEC/TR 17010:1998 General requirements for bodies providing accreditation of inspection bodies
- 4 ISO/IEC 17020:1998 General criteria for the operation of various types of bodies performing inspection

5 ISO/IEC 17025:1999 General requirements for the competence of testing and calibration laboratories

6 ISO/IEC Guide 58:1993 Calibration and testing laboratory accreditation systems — General requirements for operation and recognition

7 ISO/IEC Guide 61:1996 General requirements for assessment and accreditation of certification/ registration bodies

8 ISO/IEC Guide 62:1996 General requirements for bodies operating assessment and certification/ registration of quality systems

9 ISO/IEC Guide 65:1996 General requirements for bodies operating product certification systems

10 ISO/IEC Guide 66:1999 General requirements for bodies operating assessment and certification/ registration of environmental management systems (EMS)

Примітка. В майбутньому нові настанови і міжнародні стандарти, які перебувають на стадії розроблення тепер, буде додано до цього списку.

НАЦІОНАЛЬНЕ ПОЯСНЕННЯ

1 ISO 9001:2000 Системи управління якістю. Вимоги¹⁾

2 ISO/IEC 17000:2004 Оцінювання відповідності. Словник термінів та загальні принципи²⁾

3 ISO/IEC/TR 17010:1998 Оцінювання відповідності. Загальні вимоги до органів, які проводять акредитацію інспекційних органів³⁾

4 ISO/IEC 17020:1998 Загальні критерії щодо діяльності органів різних типів, що здійснюють інспектування⁴⁾

5 ISO/IEC 17025:1999 Загальні вимоги до компетентності випробувальних та калібрувальних лабораторій⁵⁾

6 ISO/IEC Guide 58:1993 Системи акредитації перевірних та випробувальних лабораторій. Загальні вимоги до управління та визнання⁶⁾

7 ISO/IEC Guide 61:1996 Загальні вимоги до оцінки та акредитації органів сертифікації/реєстрації⁷⁾

8 ISO/IEC Guide 62:1996 Загальні вимоги до органів, які керують системами сертифікації систем якості⁸⁾

9 ISO/IEC Guide 65:1996 Загальні вимоги до органів, які керують системами сертифікації продукції⁹⁾

10 ISO/IEC Guide 66:1999 Загальні вимоги до органів, що здійснюють оцінювання та сертифікацію/реєстрацію систем керування довкіллям¹⁰⁾

¹⁾ ISO 9001:2000 прийнято в Україні як ДСТУ ISO 9001-2001 Системи управління якістю. Вимоги.

²⁾ ISO/IEC 17000:2004 прийнято в Україні як ДСТУ ISO/IEC 17000:2007 Оцінювання відповідності. Словник термінів і загальні принципи.

³⁾ ISO/IEC/TR 17010:1998 перевидано як ISO/IEC 17011:2004 Оцінювання відповідності. Загальні вимоги до органів акредитації, що акредитують органи оцінювання відповідності. Прийнято в Україні як ДСТУ ISO/IEC 17011:2005 Оцінювання відповідності. Загальні вимоги до органів акредитації, що акредитують органи оцінювання відповідності (ISO/IEC 17011:2004, IDT).

⁴⁾ ISO/IEC 17020:1998 прийнято в Україні як ДСТУ ISO/IEC 17020-2001 Загальні критерії щодо діяльності органів різного типу, що здійснюють інспектування (ISO/IEC 17020:1998, IDT).

⁵⁾ ISO/IEC 17025:1999 перевидано як ISO/IEC 17025:2005. Прийнято в Україні як ДСТУ ISO/IEC 17025:2006 Загальні вимоги до компетентності випробувальних та калібрувальних лабораторій.

⁶⁾ ISO/IEC Guide 58 не чинний. На цей об'єкт стандартизації діє ISO/IEC 17011:2004 Оцінювання відповідності. Загальні вимоги до органів акредитації, що акредитують органи оцінювання відповідності. Прийнято в Україні як ДСТУ ISO/IEC 17011:2005 Оцінювання відповідності. Загальні вимоги до органів акредитації, що акредитують органи оцінювання відповідності.

⁷⁾ ISO/IEC Guide 61 не чинний. На цей об'єкт стандартизації діє ISO/IEC 17011:2004 Оцінювання відповідності. Загальні вимоги до органів акредитації, що акредитують органи оцінювання відповідності. Прийнято в Україні як ДСТУ ISO/IEC 17011:2005 Оцінювання відповідності. Загальні вимоги до органів акредитації, що акредитують органи оцінювання відповідності.

⁸⁾ ISO/IEC Guide 62 не чинний. На цей об'єкт стандартизації діє ISO/IEC 17021:2006 Оцінювання відповідності. Вимоги до органів, що проводять аудит і сертифікацію систем управління.

⁹⁾ ISO/IEC Guide 65:1996. В Україні діє ДСТУ EN 45011-2001 Загальні вимоги до органів, які керують системами сертифікації продукції.

¹⁰⁾ ISO/IEC Guide 66 перевидано як ISO/IEC 17021:2006 Оцінювання відповідності. Вимоги до органів, що проводять аудит і сертифікацію систем управління.

Код УКНД 03.120.20

Ключові слова: визнання оцінювання відповідності, органи оцінювання відповідності, сертифікація, угода про визнання.

Редактор **Н. Кунцевська**
Технічний редактор **О. Марченко**
Коректор **І. Недогарко**
Верстальник **Т. Шишкіна**

Підписано до друку 23.09.2009. Формат 60 × 84 1/8.
Ум. друк. арк. 1,39. Зам. **2212** Ціна договірна

Биконавець
Державне підприємство «Український науково-дослідний і навчальний центр
проблем стандартизації, сертифікації та якості» (ДП «УкрНДНЦ»)
вул. Святошинська, 2, м. Київ, 03115

Свідоцтво про внесення видавця видавничої продукції до Державного реєстру
видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції від 14.01.2006 р., серія ДК, № 1647